

Billeder på enhed

Ugens vers

"For ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus" (1 Kor 12,12).

Introduktion

Som enhver, der studerer Bibelen, ved, er den fuld af billeder og symboler, der peger på en større virkelighed end symbolerne og billederne selv. For eksempel er kernen i hele det bibelske offersystem på en måde et symbol på en meget større virkelighed, nemlig Jesus og hele frelsesplanen.

Der benyttes mange andre billeder i Bibelen, nogle gange fra de mest basale elementære elementer som vand, ild og vind. Afhængig af sammenhængen er de billeder på åndelige og teologiske sandheder. Da Jesus fx sagde: "Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af Ånden" (Joh 3,8). Blev vinden brugt som et symbol på Helligånden.

Bibelen bruger en del billeder til at beskrive den form for enhed, vi finder i kirken, og som Gud har kaldet den til at vise over for verden. Hvert enkelt billede er ikke i sig selv fuldstændigt. I stedet viser disse billeder samlet meget om enhed i kirken, som fx kirkens forhold til Gud, medlemmernes forhold til hinanden og kirkens forhold til samfundet som et hele.

I denne uges studium vil vi se på nogle af disse billeder, og hvad de viser os om enhed i Kristus.

Ugens tekster

- 1 Pet 2,9
- 2 Mos 19,5-6
- Ef 2,19-22
- 1 Kor 3,16-17
- 1 Kor 12,12-26
- Joh 10,1-11
- Sl 23

Guds folk

1 Pet 2,9

2 Mos 19,5-6

5 Mos 4,20

5 Mos 7,6

Hvad siger disse vers om Guds folks særlige status?

Guds folk består af mennesker, der tilhører Gud, som påberåber sig Gud som deres far, som er blevet løskøbt af Kristus, og som adlyder ham. Dette understreger, at Gud har haft et folk på jorden lige fra frelsesplanens introduktion, og at der er kontinuitet fra Israel i Det Gamle Testamente til kirken i Det Nye Testamente. Helt fra Adams tid, fra patriarkerne før og efter syndfloden, har Gud sluttet en pagt med sit folk, og de skulle repræsentere hans kærlighed, nåde og retfærdighed over for verden.

Guds folk kaldes en "udvalgt slægt", et "kongeligt præsteskab", og et "helligt folk". Disse udtryk antyder, at de er sat til side med en særlig hensigt. De "skal forkynde hans guddomsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys" (1 Pet 2,9). Det er også et ekko fra en beskrivelse af Guds nådige karakter, som den beskrives i 2 Mos 34,6-7. "Gud tilegnede sig kirken som sin egen særlige ejendom, for at dens medlemmer skulle genspejle hans ædle karaktertræk i deres egne liv og forkynde hans godhed og nåde for alle mennesker." (*The SDA Bible Commentary*, 7. bind, s. 562).

5 Mos 7,6-8

Hvad fik Gud til at udvælge Abrahams efterkommere som sit eget folk? Hvordan gælder det også i dag?

Måske kan vi spørge os selv: Hvilket land fortjener i dag titlen "et helligt folk" (et andet udtryk brugt om kirken)? Svaret er: intet. Alle nationer og etniske grupper består af mennesker, som ikke fortjener Guds kærlighed og nåde. Og selv om Bibelen kalder os til at være et helligt folk, lærer Skriften også, at udvælgelsen og oprettelsen af Israel var baseret udelukkende på Guds kærlighed og ikke på nogen fortjeneste, som mennesker kunne bringe til ham. Guds folks tilblivelse er en kærlig skabelseshandling, og på trods af synd og frafald i national målestok, holdt Gud sit løfte til Abraham om, at i hans afkom – Kristus – skulle Gud frelse sit folk. På samme måde som udvælgelsen af Guds folk var en nådeshandling, er det også med deres frelse. Vi er alle frelst af Guds ufortjente nåde.

Til at
tænke over

Vores frelse hviler helt og holdent på, hvad Kristus har gjort for os, ikke på, hvad vi kan gøre for os selv, selv om vi er "Guds folk".

Guds husstand

Ef 2,19-22

Hvilke hovedtanker understreger Paulus i disse vers? Hvad siger dette billede om enhed i kirken?

I det afsnit forbinder Paulus to billeder på kirken, et uvirksomt, et hus eller en bygning, og et levende, en husstand bestående af mennesker.

En sten er ikke i sig selv særlig værdifuld, men når den forbindes med andre sten, bliver den en bygning, der kan modstå livets storme. Ingen kristen kan være en sten alene, men må forbindes med andre i Guds husstands fællesskab. Hvis en bygning skal være solid, må den hvile på en stærk grundvold. Jesus Kristus er den grundvold og Guds hus' "hovedhjørneste" (se også 1 Kor 3,11).

Kirken ville også ophøre med at eksistere, hvis den ikke gjorde Kristus til hovedhjørneste for alle sine aktiviteter. Kirken handler i virkeligheden om Jesus Kristus, om hans liv, død, opstandelse og genkomst. Kirken danner et fællesskab af troende, der forenet skal forkynde evangeliet om Jesus for verden. Kirkens dagsorden er Jesus, hvem han er, hvad han har gjort for os og gør for os, og hvad han tilbyder alle, som vil tage imod ham som Herre og Frelser.

Billedet med en husstand er også meget meningsfyldt. Det hviler på de forhold, mennesker har til hinanden. Det er et kendt billede med far og mor, brødre og søstre. Bånd mellem familiemedlemmer kan være stærke, og den medfølgende loyalitet overgår ofte alle andre bånd. Loyalitet er en afgørende komponent i enhed; for hvordan kan der være nogen form for enhed, hvis der ikke er loyalitet?

Hvad er forbindelsen mellem dette billede og kirken? Kirkens medlemmer er også dele af en stor familie. Vi hører sammen, ikke kun fordi vi tilhører den menneskelige familie gennem vores fælles forfader Adam, men også fordi vi er i familie med Jesus, den anden Adam, gennem vores fælles erfaring i en "ny fødsel". Vi bliver altså forenet med hinanden, ikke kun på grund af doktrinære sandheder, som vi har fælles, men også fordi vi har en fælles erfaring som omvendte syndere med et nyt liv i Jesus.

Til at tænke over

Desværre har ikke alle oplevet at have en god familie. Derfor kan det være, at det billede ikke betyder så meget for dem. Men hvordan kan vi som en kirke blive den familie, som disse mennesker aldrig har haft?

Et tempel for Helligånden

Et andet bygningsbillede, som Paulus bruger, er et tempel for Gud eller for Helligånden. Det er et billede af en dyr eller værdifuld bygning. I 1 Kor 6,19 bruges billedet om en persons legeme som et tempel for Helligånden. Paulus bruger også billedet i 1 Kor 3,16-17, hvor han sammenligner Guds tempel, det mest hellige og kostbare bygværk i det gamle Mellemøsten, med menigheden.

1 Kor 3,16-17

Hvad betyder det, at menigheden er et tempel for Helligånden? Hvad handler advarslen i vers 17 om?

Det er indlysende, at når Paulus omtaler kirken, tænker han ikke på et fysisk tempel eller en fysisk bolig for Gud. Teksten siger "I", altså mange mennesker. Billedet henviser altså til en fælles enhed. Sammen udgør de kristne i Korinth et tempel for Helligånden, og i åndelig forstand bor Gud iblandt dem.

I Paulus' opfattelse bor Gud i det kristne fællesskab; derfor advarer han om, at enhver, der ødelægger det fællesskab, kommer til at lide dommens følger. Den troendes enhed er kernen i det fællesskab og i Guds tilstedeværelse i dette tempel. Selv om denne tekst ofte bruges til at sige, at vi skal tage vare på vores fysiske legeme (som de kristne selvfølgelig også skal), er det ikke Paulus' særlige pointe her. Hans budskab var i stedet en advarsel om dem, der ville ødelægge kirkens enhed.

Tidligere i kapitlet henviste Paulus til, hvad han ser som udfordringer for enheden: "For når der er misundelse og splid iblandt jer" (1 Kor 3,3). Sådanne holdninger og en sådan opførsel er reelle trusler mod kristen enhed og fører til, at Guds nærværelse forsvinder fra hans tempel. Han ønsker derfor, at medlemmerne skal lægge en holdning og opførsel, der truer kirkens enhed, til side.

Når der udbryder strid i kirken, er Paulus' råd til korintherne stadigvæk anvendeligt i dag. "Men jeg formaner jer, brødre, ved vor Herre Jesu Kristi navn, til at enes, så der ikke er splittelser iblandt jer, men så I holder sammen i tanke og sind" (1 Kor 1,10).

Misundelse, uenighed og splittelser. Det var ikke kun på Paulus' tid, at kirken havde de problemer. Vi udsættes også for dem i dag. Hvad kan hver enkelt af os gøre for at løse disse problemer på måder, der ikke vil true vores enhed?

Til at tænke over

Kristi legeme

Det måske mest kendte billede på kirken og det, der taler stærkest om de forskellige deles enhed, er Kristi legeme. "For ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus ... I er Kristi legeme og hver især hans lemmer" (1 Kor 12,12.27).

1 Kor 12,12-26

Hvordan passer billedet om ét legeme med mange dele til din lokale menighed? Hvordan gælder det for en verdensomspændende organisation som Syvende Dags Adventistkirken?

Paulus' lære i 1 Kor 12 udtrykker den dybe virkelighed, at sand kristen enhed ikke kun findes i forskellighed, og slet ikke på trods af forskellighed, men snarere ved forskellighed. Det bør ikke overraske os, at det er Helligånden, der er kilde til de forskellige udtryk for forskellighed. På samme måde som det menneskelige legeme både er utroligt samlet og samtidigt forbløffende forskelligt, sådan er det ideelt set også med Kristi legeme, som gennem den forskellighed udtrykker Kristi legemes fuldstændighed og rigdom.

Dette billede taler direkte til os som kirke. I de seneste ti år er Syvendedagsadventistkirken vokset enormt. Den er sammensat af mennesker fra næsten enhver tænkelig baggrund, kultur og omgivelse. Vores etniske, racemæssige, kulturelle, uddannelsesmæssige og aldersmæssige baggrund må ikke få lov til at adskille os i Kristus. Tvært imod; en sådan forskellighed bør formes af Helligånden til en styrke i enhed og åbenbare den sandhed, at vi på trods af vores forskelligheder alle er ét i Kristus.

Som vi har set, står vi alle lige ved korsets fod, uanset hvem vi er, eller hvor vi kommer fra. Mens verden omkring os bliver mere og mere splittet, må kirken vise, at enhed i forskellighed er muligt. Guds folk kan vise evangeliets helbredende og forligende kraft.

Det er fantastisk, at Paulus fortæller os, hvordan dette ideal kan realiseres. "Kristus er kirkens hoved og sit legemes frelser" (Ef 5,23). "Han er hoved for legemet, kirken" (Kol 1,18). Når den enkelte troende er åndeligt forbundet med Kristus, nyder hele legemet godt af den samme føde. Vi kan derfor ikke tilstrækkeligt understrege den betydning, som studiet af Guds Ord, lydighed mod det, vi lærer i Ordet og en fælles erfaring i tilbedelse og bøn har for enhed i Kristi legeme.

Får og hyrde

Joh 10,1-11
Sl 23

Hvilke sider ved denne metafor for kirken som en fårefold taler om enhed?

I vores moderne verden med store byer, er det sjældent at opleve dyrehold. De fleste ved meget lidt om forholdet mellem får og hyrder. Men da Jesus fortalte sin lignelse, forstod folk ham godt. Når han sagde: "Jeg er den gode hyrde", genkendte de med det samme henvisningen til Sl 23,1: "Herren er min hyrde." Billedet var ikke alene tydeligt, det var også fyldt med emotionelle værdier, der gjorde det levende. I den gamle mellemøstlige kultur var hyrder kendt for at være hengivne i deres pasning af fårene, uanset hvilke udfordringer det medførte. Hyrdebilledet er et af de mest afholdte i Skriften som beskrivelse af Guds karakter og hans forhold til sit folk.

Billedet med Guds folk som får er interessant. En af de opfatterser, vi ofte har af får, er deres harmløse og forsvarsløse natur. De er derfor afhængige af en god hyrde til at beskytte og lede dem. De bliver helt ærligt betragtet som dumme. Fra tid til anden vil får utilsigtet fare vild, og hyrden vil lede efter dem og bringe dem tilbage til folden. Unge får har ofte brug for at blive båret og kræver ekstra pasning. Der er brug for tålmodighed og forståelse, når man passer får. På mange måder er det det perfekte billede på menigheden. Menighedsmedlemmet har intet at frygte, men alt at vinde, hvis forholdet til Hyrden er i orden.

I denne lignelse understregede Jesus også, hvor vigtigt det er for fårene at lytte til hyrdens stemme. Når omstændighederne kræver det, er det muligt at beskytte forskellige fåreflokke ved at placere dem i den samme indhegning eller fårefold. Hvordan kan de senere blive adskilt? Det eneste, der kræves er, at hyrden står i døren til indhegningen og kalder på dem. Hans får vil genkende hans stemme og komme til ham. "Når han har fået alle sine får ud, går han foran dem, og de følger ham, fordi de kender hans røst" (Joh 10,4). Det er af største betydning for kirken at lytte til den store hyrdes røst. Guds folks enhed og sikkerhed er faktisk afhængig af deres nærhed til ham og direkte forbundet med deres underdanige lydighed mod hans stemme.

Til at
tænke over

Folk bryder sig generelt ikke om at blive sammenlignet med får. Hvorfor er det alligevel en så passende metafor for os? Hvad bør billedet fortælle os om vores behov for hyrden, og også om vores behov for at adlyde hans stemme?

Til videre studium

Læs Ellen White, *Jesu liv*, "Den gode hyrde", s. 346-350;
Counsels for the Church, "The Church on Earth", s. 240-243.

"I forbindelse med templet i Jerusalem så vel som med de allestedsnærværende græsk-romerske templer benyttede de nytestamentlige forfattere tempelbilledet for at gøre de troende i stand til at forestille sig kirkens hellighed, Guds rolle i oprettelsen af kirken og dens vækst, Kristi og Helligåndens gernings afgørende rolle samt samhörigheden blandt de troende inden for menigheden. Arkitekturens verden syntes at antyde et statisk billede. Men metaforen bruges sammen med biologiske billeder, og byggeprocessen er ofte fremhævet. Frem for et statisk billede tilskyndes vi til at forestille os en fortælling om byggeprocessen frem for den færdige bygning. Kirken har fået det fantastiske privilegium i ydmyghed at vise i sit liv og historie "den levende Guds tempel" (2 Kor 6,16)." (John McVay, "Biblical Metaphors for the Church: Building Blocks for Ecclesiology" i Angel Manuel Rodrigues, ed., *Message, Mission, and Unity of the Church* (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 2013), s. 52).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Tænk over bibelske billeder på kirken. Hvilket synes du bedst om og hvorfor? Se også 1 Tim 3,15; 2 Tim 2,3-5; 1 Pet 2,9.**
- 2. "Gud ønsker, at hans folk skal være forenet med kristent fællesskabs tætteste bånd; tillid til vores brødre er afgørende for kirkens fremgang; forening i handling er vigtig i en religiøs krise. Et ubetænksomt skridt, en uforsigtig handling, kan styrte kirken ud i vanskeligheder og prøvelser, som den i mange år ikke vil komme sig over." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 3. bind, s. 446). Hvilken rolle spiller hver enkelt af os i dette ansvar?**
- 3. Søndagens studium lagde vægt på, at vi som "Guds folk" må stole på hans nåde alene, når det gælder frelsen. Kan vi i virkeligheden hævde, at det er vores tillid til, at frelsen er Guds for-tjeneste, der gør os til "Guds folk"? Hvorfor eller hvorfor ikke?**

Resume

Det Nye Testamente benytter forskellige billeder for at illustrere kirkens natur og dens mission. Metaforene viser, at Gud våger over sit folk og beskytter dem og at Guds folk er forbundet med hinanden, og at vi har brug for hinanden for at udføre det arbejde, vi er blevet kaldet til at gøre.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord
og klassens
aktiviteter

- Hvilke billeder kan du finde brugt i Bibelen om menigheden?
  - Prøv sammen at lave en liste og drøft, hvad disse billeder evt. siger om menighedens enhed.
- Gud er omtalt på mange måder som en person i Bibelen.
  - Prøv at finde nogle af de tekster, der omtaler Gud som
  - Far, mor, elsker, bror, søn, ven etc.!
- Efeserbrevet blander bevidst metaforerne for menigheden:
  - Menigheden er en bygning (2,21), men også et menneske, et legeme (Ef 2,15-16), hvori "hedninger" kan "indlemmes" (3,6), når de omvendes!
    - Drøft, hvad meningen er med en sådan levende bygning!

Uddybende
spørgsmål

- Er din lokalmenighed begrænset i sine funktioner? Udgør den et "helt legeme"?
  - Hvor mange lemmer er der i den?
- Sagt på anden måde: skal den lokale menighed udføre alle kirkens funktioner? Kan vi? Hvad gør vi i praksis, når vi ikke kan?
  - Hvis en lokalmenighed indser, at den forsøger at udføre mere, end den har resurser til, hvordan skal vi så i praksis finde ud af, hvad vi skal koncentrere os om, og hvad vi skal lade være? Hvad er vores hovedfunktion?

Forstå
det bedre

Den kollektive anvendelse af "menneske/legeme" om en gruppe mennesker, der sammen udgør en enhed, hjælper os til at forstå billedet, som Paulus bruger i forbindelse med Åndens gaver i 4,11-16. Når han taler om, at "vi alle når frem til enhed i troen" og "til at være et fuldvoksnet menneske, som kan rumme Kristi fylde," taler Paulus ikke om den enkelte, men om menigheden som et hele. Hver enkelt af os bidrager (vers 16), men ingen af os udgør det hele.

Personligt
kristenliv

Tænk over, hvordan du bedst bidrager til helheden uden at være eller ville være det hele.

Til eftertanke

- At Helligånden er en person med egen vilje (1 Kor 12,11) viser sig bl.a. ved den forskellighed, hvormed han arbejder.
  - Han har inspireret mennesker til at skrive Bibelens bøger på vidt forskellig måde. Han giver sine gave til mennesker i meget forskellige sammenhænge og med mange forskellige formål.
  - Netop i denne forskellighed virker Ånden enhed (Ef 4,3). Hvis man bekæmper denne forskellighed, bekæmper man Ånden og skaber splid!

